

Cercul poezilor dispăruți

Cristian Andronic

Trăiam să-ți scriu poeme și să le smulg din clipă,
Sondam în sentimente, tot ce era ascuns,
Dar toate-acele vremuri, au devenit risipă -
Oricum o poezie, nu este de ajuns.

Îl recitam pe Pușkin, pe Byron și pe Blok,
Ca într-o piesă tristă, pe-o scenă oarecare.
Apusul de jăratric, ca-n urma unui foc,
Ne conducea molatic, pe ultima cărare.

Și-acum... Aproape tragic, valoarea lor, dispare.
Ascult în întuneric, concerte de pian.
Beau cu poeții lumii, recit din fiecare,
Și-apusul de jăratric, îl văd bacovian.

Acuma, nici Ovidiu, nu-mi pare că-i poet,
Ci doar un vin din lacrimi, pe care-l beau încet.